

Πρεσβυτέρου Ἀθανασίου Μηνᾶ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Ἡ ΥΪΟΘΕΣΙΑ

«Ὅλον τῆς κατ' ἄνθρωπον οἰκονομίας ἀνακεφαλαιούται τὸν σκοπὸν διὰ τῶν εἰρημένων... Πορεύσομαι δι' ἐμαυτοῦ ποιῆσαι ὑμῶν Πατέρα τὸν ἀληθινὸν Πατέρα οὗ ἐχωρίσθητε καὶ ποιῆσαι δι' ἐμαυτοῦ Θεὸν ὑμῶν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν οὗ ἀπέστητε διὰ γὰρ τῆς ἀπαρχῆς ἣν ἀνέλαβον προσάγω ἅπαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἐν ἐμαυτῷ τὸ ἀνθρώπινον». (Ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης, Κατὰ Εὐνομίου Λόγος Β' §19, P.G. 45, 504, ὑπογραμμίσεις ὑπὸ π. Ἀθανασίου Μηνᾶ).

Μετάφρασις:

«Διὰ τῶν ὅσων ἔχει πεί, συγκεφαλαιώνει ὅλον τὸν σκοπὸν τῆς οἰκονομίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο (καὶ τῆς ἀνθρώπινης οἰκονομίας)... Θὰ πορευθῶ γιὰ νὰ καταστήσω διὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου δικόν σας Πατέρα τὸν ἀληθινὸ Πατέρα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχετε χωρισθεῖ· καὶ νὰ καταστήσω διὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου δικόν σας Θεὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχετε ἀπομακρυνθεῖ· διότι διὰ τῆς ἀπαρχῆς [τῆς ἀνθρώπινης φύσεως], τὴν ὁποῖαν ἔλαβα ἐπάνω μου, ὁδηγῶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα μέσα σὲ μένα ὀλόκληρον τὴν ἀνθρώπινην φύσιν".

Σκοπὸς τῆς Θείας Οἰκονομίας ἢ ἐν Χριστῷ Υἱοθεσία

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης στὸ συγκεκριμένο χωρίο ἐρμηνεύει τὸν λόγον τοῦ Κυρίου στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, κεφ. 20, στίχ. 17 πρὸς τὴν Ἁγία Μαρία τὴν Μαγδαληνή, καὶ κατ' ἐπέκτασιν στοὺς Μαθητές, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού θὰ θελήσουν νὰ δεχθοῦν αὐτὴν τὴν δωρεά, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐνδοξὸν Ἀνάστασιν Του: «ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν». Σύμφωνα μὲ τὴν ἐρμηνεία αὐτὴν ὁ Χριστὸς στὴν ἐν λόγω φράση συγκεφαλαιώνει, ὀλόκληρον τὸν σκοπὸν τῆς Θείας Οἰκονομίας, δηλαδὴ τῆς Ἐνανθρωπήσεως. Εἶναι δηλαδὴ ὁ λόγος ὑψίστης δογματικῆς σημασίας. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ καταστή ὁ Θεὸς Πατὴρ τοῦ Θεοῦ Υἱοῦ, Πατέρας τοῦ ἀνθρώπινου γένους, κατὰ Χάριν, καθ' ὅτι τὸ ἀνθρώπινο γένος εὐρισκόταν σὲ κατάστασι πνευματικῆς ὀρφάνιας, εἶχε δέ, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, πατέρα του τὸν διάβολο, τὸ ἴδιον θέλημα, τὸ ὁποῖον τὸν ὁδηγοῦσε σὲ ἀπώλεια, ἐξ' αἰτίας τῆς πτώσεως, καὶ νὰ γίνῃ ὁ ἀληθινὸς Θεὸς Θεὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἐφ' ὅσον βέβαια αὐτὴ πιστέψει καὶ ἐπιστρέψει σ' Αὐτόν, καθὼς ὁ κόσμος ἐλάτρευε ψεύτικους θεοὺς, δημιουργήματα τῶν δαιμόνων ἢ τῶν ἀνθρώπων. Καταδεικνύεται ἔτσι τὸ μέγεθος τῆς πλάνης τῆς Νέας Ἐποχῆς ἀλλὰ καὶ τῆς παραποιήσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς διασώτες τῆς Παναϊρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι δῆθεν ὑπάρχει μέρος ἀληθείας ἔξω ἀπὸ τὴν

ἀλήθεια του Χριστοῦ, καὶ μάλιστα στὶς θρησκείες αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁμῶς μᾶς διδάσκει γιὰ τὸν ἀληθινὸ Θεό, «οὗ ἐχωρίσθητε», ἀπὸ τὸν Ὅποῖον δηλαδὴ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἔχει μετὰ τὴν πτώσι χωρισθεῖ καὶ συνεπῶς ἔχει χωρισθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχει καταστραφεῖ τὸ κατ' εἰκόνα, πού ἔχει ὁμῶς ἀμαυρωθεῖ, καὶ χρῆζει τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαταστάσεως.

Μόνη Πηγὴ τῆς Υἱοθεσίας ὁ Ἰησοῦς Χριστός

Ἡ Θεία Οἰκονομία ἀποσκοπεῖ στὴν Υἱοθεσία τοῦ ἀνθρώπινου γένους ὑπὸ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, νὰ καταστῆ δηλαδὴ ὁ ἀνθρώπος ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ υἱὸς Θεοῦ κατὰ Χάριν. Ὅμως ἡ Υἱοθεσία, ὅπως εἶπαμε στὴν παραπάνω πρόταση, δίδεται μόνον ἀπὸ τὸν Χριστόν, σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα μᾶς διδάσκει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης στὴν ἐρμηνεία τοῦ χωρίου. Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὴν χρῆση τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας. «Θὰ πορευθῶ», λέγει ὁ Κύριος, «γιὰ νὰ καταστήσω διὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου Πατέρα σας τὸν ἀληθινὸν Πατέρα...». Ἐπομένως γιὰ νὰ εἶναι κάποιος υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ παιδί Του ἀληθινό, πρέπει νὰ ὁμολογεῖ ὅτι **μοναδικὴ πηγὴ** αὐτῆς τῆς δωρεᾶς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀποκηρύττει τὶς βλασφημίες ὅτι δῆθεν ὅλοι οἱ ἀνθρώποι εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἀνεξάρτητα σὲ ποιὸν Θεὸν πιστεύουν, καὶ νὰ ἀρνοῦνται ἔτσι τὸν μόνον ἀληθινὸ Τριαδικὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλε Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, μὲ τὶς πλανημένες αὐτὲς δοξασίες.

Τρόπος καὶ Ὁδὸς τῆς Υἱοθεσίας ἡ Θεία Οἰκονομία

Τὸ πῶς ἀξιῶθηκε ὁ ἀνθρώπος τέτοιας τιμῆς, ὁ τρόπος τῆς υἱοθεσίας, φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐπόμενη φράση, ὅπου ὀρίζεται ὅτι ὁ Κύριος διὰ τῆς **Ἐνανθρωπήσεως καὶ ὅλου τοῦ σωτηριῶδους ἔργου Του**, ὁδήγησε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν στὸν Θεὸ καὶ Πατέρα, τὸ ὅποῖον καὶ συνιστᾷ καὶ τὴν ἐν Χριστῷ υἱοθεσία: «Διότι διὰ τῆς ἀπαρχῆς [τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως], τὴν ὁποίαν ἔλαβα ἐπάνω Μου, ὁδηγῶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα μέσα σὲ Μένα ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν», [Χριστολογία, Σωτηριῶδες ἔργον τοῦ Χριστοῦ]. Ἐπομένως ἡ **μοναδικὴ ὁδὸς** πού ὁδηγεῖ στὸν Θεὸ Πατέρα εἶναι ὁ Χριστός διὰ τῆς Θείας Οἰκονομίας Του, καὶ σὲ καμία περίπτωση κάτι ἔξω ἀπὸ Αὐτόν. Γιὰ νὰ μπορέσει ὁμῶς ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀκολουθήσει τὸν Χριστόν σὲ αὐτὴν τὴν μοναδικὴ ὁδὸ πρὸς τὴν Υἱοθεσίαν, πού εἶναι τελικὰ αὐτὴ ἡ Θέωσις, πρέπει νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὴν ὁποία ἀκριβῶς βιώνεται ὀλόκληρος ἡ Θεία Οἰκονομία διὰ τῶν Ἀγράντων Μυστηρίων Τῆς, μέσω τῶν ὁποίων ὁ ἀνθρώπος συσταυροῦται, συνθάπτεται καὶ συνανίσταται μὲ τὸν Χριστόν. Αὐτὸ συγκεφαλαιώνει καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἀπόστολος στὸ Ἱερόν του Εὐαγγέλιον, ὁπού γράφει: «Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, [τὸν Χριστόν] ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰω. 1, 12).